

Nemzetiségekért Díj, 2012

Balog Zoltán miniszter – az Emberi Erőforrások Minisztériuma – 2012. december 18-án, hagyományos ünnepség keretében, a Parlament Delegációs termében köszöntötte a megjelenteket, majd átadta a 2012. évi Nemzetiségekért Díjat. A kitüntetettek és hozzátartozóik, barátaik a Hagyományok Házában folytatták az ünneplést, ahol megjelent Hölvényi György államtitkár és helyettese Latorcai Csaba is. Závogyán Magdolna, a Magyar Művelődési Intézet főigazgatója átadta a Pro Cultura Hungariae kitüntetéseket, majd jó hangulatú Gálaműsor következett, melyet a hazai nemzetiségi színházak művészei és a Balkán Hangja Egyesület társulata adott elő.

Az eseményről tudósító színes képösszeállításunk a hátsó borítón látható.

August Šenoa Horvát Klub

Pécs városában épp harminc esztendeje, 1982 decemberében vették használatba a később egyesületi formában tovább működő klub helyiségét, amely a városban és környékén élő horvátok egyik legfontosabb kulturális intézményévé vált. Fő céljuk az anyanyelv ápolása, a hagyományaik őrzése és továbbvitele, önazonosság-tudatuk erősítése a kulturális igények felkeltésén és kielégítésén át.

Jó kapcsolatokat ápolnak a városban működő horvát oktatási-nevelési központtal, az egyetem horvát tanszékével, a tudományos kutatók egyesületével, a horvát színházzal, valamint a közszolgálati rádió és televízió horvát szerkesztőségével. A történelmi Baranya vármegye határral elválasztott részei, valamint a Pécs és Eszék városok közötti kapcsolatépítésben is jelentős a szerepük.

Könyvtárat, mini galériát, filmklubot, énekkart működtetnek, amelyek a horvát nyelvtanfolyamokkal együtt mind-mind a közösségi megmaradást, az anyanyelv őrzését, a nemzetiségi identitás, a magyar-horvát kapcsolatok elmélyítését szolgálják. Az eddigi mintegy hatezer rendezvényüket a becslések szerint akár nyolcszázezren is felkereshették, hozzá számolva természetesen a többszörös látogatóikat is.

Korábbi elnökük, Hepp Mihály (Mišo Hep) immár a második ciklusban áll az Országos Horvát Önkormányzat élén, s egyben ellátja az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetsége soros elnöki feladatait is. A díjat iffj. Sárosácz Mihály, az August Šenoa Horvát Klub elnöke vette át.

Bogdańska-Szadai Bożena és Wesołowski Andrzej Bolesław

Az Országos Lengyel Önkormányzat javaslatára kaptak megosztott Nemzetiségekért Díjat

Bogdańska asszony tudományos információ szakon, Lengyelországban szerzett egyetemi végzettséget, majd tizenhárom évig rádiós újságíróként dolgozott. Az 1987. évi áttelepedésétől kezdődően szinte

azonnal a magyarországi lengyel média munkatársa lett. Elsősorban a közszolgálati rádió lengyel adásait szerkeszti és vezeti, de mindkét lengyel periodika – a Polonia Węgierska és a Głos Polonii – a munkatársai között tudhatja. Az utóbbinak öt éve a főszerkesztője. A Rondó című televíziós műsor számára is dolgozik. A lengyelországi nyomtatott és elektronikus médiának immár negyed százada állandó magyarországi tudósítója. Sajtós munkáját számos hazai, anyaországi és külföldi díjjal jutalmazták, többek között a Magyar Művelődési Intézet Pro Cultura Minoritatum Hungariae elismerésével. Szenvedélyesen kutatja a magyarországi lengyelség – kiemelten Derenk község – múltját, történelmi füzeteket, könyvet szerkeszt. Tevékeny tagja, 2007 óta pedig alelnöke a Bem József Lengyel Kulturális Egyesületnek. Munkásságával hidat épít az állampolgársága szerint is két hazája: Lengyel- és Magyarország között, és szolgálja a hazai lengyel közösség identitásának az erősítését.

Wesołowski úr vegyész-mérnöki diplomával, külkereskedelmi dolgozóként, házasság révén 1971-ben telepedett Magyarországra. Kezdetől fogva bekapcsolódott a Bem József Lengyel Kulturális Egyesület munkájába, amelynek később ellenőrzőbizottsági tagja, majd két ízben is elnöke volt. Kezdeményezte, hogy a szervezet működjön együtt a Lengyel-Magyar Baráti Társaságok Szövetségével, hogy emléktáblákat avassanak Nyírbátorban közös uralkodónak, Báthory Istvánnak, Budapesten pedig a II. világháborús német bevonulás lengyel áldozatainak.

Zarándokutakat szervezett II. János Pál pápához, részt vett a Kisebbségi Kerekasztal tárgyalásain, szervezője volt az első kisebbségi választásoknak, amely eredményeként megalakulhatott az első országos lengyel önkormányzat. Magyar állampolgárságának megszerzése után, 1998-tól Belváros-Lipótváros lengyel önkormányzatának lett az elnöke, 2006-ban pedig az alelnöke. A nevéhez fűződik Mieczisław Woroniecki, Szent Kinga és Szent Hedvig obeliszkjének, illetve szobrának a felállítása is a magyar fővárosban.

Kilenc esztendeje az országos lengyel önkormányzat tagjává, a pénzügyi bizottság elnökévé választ-

tották. 75 éves korát betöltve is bizton számíthat a tanácsaira, segítségére az egész magyarországi lengyel közösség, különösen a Bem Egyesület, amelynek immár több mint négy évtizede a meghatározó személyisége.

Chlebniczki János

Egész életét a szlovák nemzetiségi pedagógiának, kultúrának és tudományos életnek áldozta. Hetvenöt éve született Tótkomlóson, a szegedi tanárképző főiskolán szerzett oklevelet, majd elvégezte az ELTE szlovák szakát. Dolgozott a szarvasi szlovák iskolában, Budapesten, majd másfél évtizedig igazgatta a békéscsabai szlovák tanintézetet, ahol korábban maga is érettségizett. Anyanyelvét nemcsak tanította, hanem annak szakfelügyelője is volt.

A Magyarországi Szlovákok Kutatóintézetének a megalakulása (1991) után az intézmény munkatársa, tudományos titkára lett. E minőségében a néprajzi kutatótáborokat és több település évfordulós szimpóziумait szervezte, s olyan helytörténeti kiadványokat szerkesztett, amelyek a nemzetiségi történelemtanítás fontos segédleteivé váltak. Kétségkívül kiérdemelte tehát a 2012. évi Nemzetiségekért Díjat.

Eredics Gábor

A magyar, a magyarországi szerb és horvát népzenei mozgalom meghatározó egyénisége. Évtizedek óta kimagasló teljesítményeiről ismeretes úgy az

előadó-művészet, mint a zenepedagógia, a népzene-gyűjtés és -kutatás, valamint az ismeretterjesztés terén. Az autentikus népzene hagyományos zenei feldolgozását és megszólaltatását tűzte ki célul s műveli máig az általa is alapított – 1974-től általa vezetett – Vujicsics együttes, amely a koncertekben, hanglemezekben, táncházakban testet öltött népzenei mozgalom élvonalbeli szakmai műhelyévé vált. Egyaránt szolgálja a hazai szerb és horvát közösség zenei önismeretét, valamint a közös haza népei hagyományos kultúrájának kölcsönös megismertetését, s a közös kincs határainkon túli felmutatását.

Eredics Gábor a népzene alap-, közép- és felsőfokú, továbbá felnőtt-oktatásának is a kulcs szerepe volt. Pedagógusként, intézményvezetőként, tantervek kidolgozója, szakíró és zsűritag. A Magyar Táncművészeti Főiskolán, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem 2007-ben indult népzene tanszakán tanít. Negyed századon át a Magyar Művelődési Intézetben is a hangszeres népzene és a nemzetiségek módszertani kérdéseivel foglalkozott, de a közművelődés megyei szintjén, zenetudományi kötetek és rádióműsorok szerkesztőjeként is letette a névjegyét. Mindezek alapján nem véletlen, hogy itt és most – az együttes 1999. évi Kisebbségekért Díja után – a személyes teljesítményéért is az ennek megfelelő állami kitüntetésben részesült.

Dr. Kissné Dr. Bartha Csilla

Az ELTE Bölcsészettudományi Karán magyar nyelvés és irodalom szakos, valamint dialektológia előadói

oklevél birtokában egyetemi doktori, a nyelvtudomány kandidátusa, majd PhD címet szerzett. Tudományos munkásságában a magyarországi nyelvi kisebbségek nyelvi folyamatainak a vizsgálata foglalja el az egyik központi helyet. A feltárt eredmények társadalmi hasznosítására is törekszik. Szakértőként segíti több kisebbségi csoport érdekvédelmi, tudományos, oktatási és kulturális tevékenységét.

Kutatta a kétnyelvűség, a nyelvcsere folyamatait a magyarországi cigány közösségekben, a kétnyelvű oktatási modelleket, nyelv és identitás kapcsolatát, a nyelvi revitalizáció és szocializáció lehetőségeit, de még a magyarországi kínaiak nyelvhasználatát is. Vezetésével alakult meg 2008-ban az MTA Nyelvtudományi Intézetében a Többnyelvűségi Kutatóközpont, amely a hazai vizsgálataival mellett a nemzetközi vérkeringésbe is bekapcsolódott.

Felsőoktatási és tudományos munkája eddigi eredményei tették indokoltá e magas kitüntetését.

Lázár Péter

A roma pedagógus életútja jó példa arra, hogy szorgalommal és kemény munkával többszörösen hátrányos helyzetből is lehetséges kiemelkedni, sőt a saját közösség számára példaképpé válni.

Lázár Péter négyévesen került állami gondozásba a berkeszi nevelőotthonba. Nevelői biztatására végezte el a gimnáziumot, majd a tanárképző főiskolát, s később munka mellett az egyetemet. Tanári pályáját ugyanott kezdte, abban az intézményben, amely az útjára indította. Berkeszen a gondjaira bízott gyermekeket a „kinti életre” készítette fel, hitet, reményt, célokat állított eléjük, küzdésre, kitartásra biztatta őket. Tanítványai a sportban, a színpatszásban és a muzsikálásban mutattak fel, hazai és határon túli figyelemre méltó eredményeket.

1990-ben létrehozott egy alapítványt, magához vett tíz állami gondozott gyermeket, és hivatásos nevelőszülőként, úttörő gyermekvédelmi modellt sikerült teremtenie. A nyírteleki általános iskola pedagógusaként, négy év múlva ugyanígy élen járt, amikor a mélyszegénységben élő, nehezen beilleszkedő gyermekek integrálására megalkotta a Kedvesház néven elhíresült pedagógiai gyakorlatot. Módszertani újításai egy évtizeddel megelőzték a korukat, mára akkreditált programmá váltak. Az általa létrehozott Kedvesház Kollégium máig működik.

Lázár Péter a hazai cigányság társadalmi integrációjáért végzett több évtizedes szakmai munkája, hivatástudata, emberi alázata méltán érdemelte ki a Nemzetiségekért Díjat.

Dr. Orsós Anna

A legkisebb magyarországi cigány közösség, a beások talán legmagasabb szintig eljutott értelmiségije, aki egész eddigi életét a kibocsátó népe szolgálatá-

ba állította. Egy évtizedet a nemzetközileg ismert és elismert pécsi Gandhi Gimnáziumban töltött, amelynek alapító tanára volt 1992-től. Ezt követően a kaposvári Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskolán, majd a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán oktatta a beás nyelvet. Jelenleg, egyetemi docensi rangban ez utóbbi intézmény Romológia és Nevelésszociológia Tanszékének vezetője.

Orsós Anna nevéhez fűződik a beás nyelv első szakszerű megjelenítése, folklórgyűjtések, majd nyelvkönyv és szótárak formájában. Eme alapvető munkát, a fordításokkal együtt önállóan és a tanítványjaival közösen végezte. Elkészítette a beás nyelv akkreditációs anyagát, amelynek eredményeként Pécsen, immár egy évtizede beás nyelvvizsgát is lehet tenni. Hasonlóképpen meghatározó a szerepe abban, hogy a pécsi romológiatanár mesterképzési szak is beindulhatott.

Szakmailag elismert, a származását büszkén vállaló ember, akinek múlhatatlanok az érdemei a nyelve és népe presztízsének megteremtésében, kulturális értékeinek a felmutatásában. Joggal jelölte tehát több dél-dunántúli szervezet a Nemzetiségekért Díjra.

Dr. Rosivall László

A Semmelweis Egyetem intézetvezető egyetemi tanára nem tömeges, ám úttörő kezdeményezése okán részesül az elismerésben. Egy olyan területen kezdeményezte a cigányság bekapcsolását, ahová a közelmúltig nemigen sikerülhetett eljutniuk az e közösségből érkezőknek. A cigány orvosképzési program ötlete, kidolgozása és beindítása származik a professzor úrtól. A program elsődleges célja, hogy tehetséges roma gyerekeket intenzív felkészítéssel alkalmassá tegyen az orvosi egyetemekre, egészségügyi főiskolákra történő felvételre. Ezáltal közvetve hozzájárul olyan családorvosok kiképzéséhez, akik visszatérve a saját közegükbe, az ott élők orvosi ellátásából is részt vállalnak.

Eddig két sikeres előkészítő program zajlott le az egyetemen, a harmadik januárban indul. A 15 hetes szakmai és kulturális képzés eredményeként már 17-en felvételt nyertek a felsőoktatásba, ahol kollégiumi ellátásban és az első évben, ösztöndíjban is részesülnek. Rosivall doktor a programot több fórumon is népszerűsíti, önerőből elkészítette a cigány orvosképzés honlapját. Nyílt levele túlmutat a cigánykérdés önmagáért való kezelésén, amikor így fogalmaz:

„Mindent el kell követnünk, hogy értelmiségük erősödjék, nemcsak számban, de lélekben is! Minden lelkiismeretes, embertársai iránt elkötelezett honfitársunknak nemcsak joga, de kötelessége is, hogy segítse és szolgálja sajátjait, illetve a magyar nemzet jövőjét!”

E sorskérdés példamutató felkarolása alapozta meg, hogy a professzor úr Nemzetiségekért Díjban részesült.

Dr. Schäffer István

Hagyományokat tisztelő és ápoló, Tolna megyei sváb családból indulva, a szegedi egyetemen végzett történelem szakon, majd írt „summa cum laude” minősítésű bölcsészdoktori disszertációt Magyarország történetéből. Már ekkor jelentek meg cikkei, később tanulmányai a hazai nemzetiségi oktatás helyzetéről, a magyarországi németiség múltjáról, szokásairól. Ez irányú kutatásait a Fejér Megyei Pedagógiai Intézet és az Országos Pedagógiai Intézet munkatársaként is folytatta.

1990-ben alapító igazgatóként létrehozta az első önálló budapesti Német Nemzetiségi Gimnáziumot, amelynek éléről csak a tavalyi nyugdíjazása miatt távozott. A több mint két évtized alatt országos hírűvé vált középiskola diákjai kimagasló eredményeket értek el a tanulmányi versenyeken, a kompetenciaméréseken, a sikeres nyelvvizsgák és a továbbtanulás terén. Igazgató úr a Közoktatás-politikai Tanács nemzetiségi oldalának képviselőjeként, közoktatási szakértőként – a saját közössége mellett –, más nemzetiségekért is munkálkodott, az országos német önkormányzat pedig az oktatási bizottságban kama-

toztatta a szakértelmét. Schäffer tanár úr a hazai német értelmiség kineveléséért, a tanulóifjúság önazonosság-tudatának, hagyományörzésének az erősítéséért vehette át a kormánykitüntetését.

Schulteis Józsefné (született: Hesz Margit)

A német nemzetiségi óvodai nevelés megújítása terén nyújtott teljesítményével szolgált rá a magas elismerésre. A pécsi Leöwey Klára Gimnázium német nemzetiségi tagozatán érettségizett, majd óvodapedagógusi és német szakos általános iskolai tanári diplomát szerzett. 1977-től a pécsváradi Német Nemzetiségi Óvodában óvónő, ahol 1984-ben már bevezette a kétnyelvű csoportot. 1998-ban a Pécsváradi Óvodák vezetőjének választották. Már ebben az évben, Baranya megyében elsőként vezette be az „egy személy – egy nyelv” modellt, amely országos szinten is újdonságnak számított. Többször is kezdeményezett német nyelvű akkreditált továbbképzést, egyebek mellett a Pécsi Német Pedagógiai Intézettel közösen. Innovatív modellje sikerének köszönhetően, pályázati támogatásból felfejlesztette az intézmény táncsoportját, amely a megyehatáron túl, a fővárosban is vendégszerepelt. Óvodavezetőként gyakran fogad bel- és külföldi csoportokat szakmai tapasztalatcserére.

E hónapban vonul nyugdíjba. 2010 óta a geresdlaiki német önkormányzatban is tevékenykedik: tájházat, kiállításokat szervez, pályázatokat ír és ellátja az idegenvezetői teendőket. Babakiállításuk már Ulmba is eljutott.

Több évtizedes óvodapedagógusi és nemzetiség-megtartó munkájáért kapta az elismerést.

A Pro Cultura Minoritatum Hungariae 2012. évi díjazottai

Bernáth Ferenc

1981-ben zenész családban született Ukrajnában, Csapon. A Harkovi Nemzeti Zeneakadémián szerzett tanári és művész diplomát. Jelenleg Budapesten él, klasszikus gitár tanárként dolgozik. A magyarországi ukrán nemzetiség kulturális életében kiemelkedő a tevékenysége.

Rendszeresen fellép az Országos Ukrán Önkormányzat és a Magyarországi Ukrán Kulturális Egyesület rendezvényein. Bernáth Ferenc Magyarországon és külföldön egyaránt sikerrel törekszik az ukrán kultúra bemutatására és elismertetésére.

Búdy Gézané Zafirova Liliana

1962-ben Táncművészeti Főiskolát végzett Szófiában, ahol tánckarvezető koreográfusként dolgozott. 1966-tól öt évig az Állami Népi Együttes Budapest Kama-

ra Tánckarában táncolt, majd a kanadai Montrealban élt, ahol az Yves Moreau vezette québeci néptáncsoporthoz koreografált bolgár táncokat. Ezt követően néhány lelkes táncossal New Yorkban megalapította a Boszilek bolgár néptáncsoporthoz.

Az itthon töltött évek alatt a Budapesti bolgár iskolában folyamatosan gyermektáncsoporthoz vezetett.

Bekapcsolódott a táncház mozgalomba és a balkáni táncházakból kivált csoportot Szilvási Istvánnal együtt felkészítette a Ki mit tud? tévévetélkedőre. Ez a csapat, amely megnyerte a versenyt, lett a később számos sikert elért Martenica bolgár néptáncegyüttes alapító magja. 2000-ben megalakította a Zornica női néptáncsoportot, melynek a mai napig a művészeti vezetője és az egyesület elnöke. 2009-től a Budapest II. kerületi Fillér utcai Idősek Otthonában a „Szívbarát táncformáció” tánctanára.

Majnic József

1922. április 22-én született Pilisszentkeresztben szlovák nemzetiségű családban. A népiskolát szülőfalujában végezte, majd Pilisvörösváron kitanulta a bogárnár mesterséget. 1944-ben fiatalon háborúba vitték, ahol fogságba esett, és csak kétévnyi szibériai raboskodás után térhetett haza.

Már fiatal éveiben bekapcsolódott szülőfaluja zenei, amatőr színházi és közéleti tevékenységébe. Kézműves munkája mellett 45 évig volt a helyi tűzoltó egyesület vezetője, megkapta Pilisszentkereszt Díszpolgára címet. Tevékenysége a szlovák egyházi élet területén is kiemelkedő. A húsvéti ünnepek során – hallgatósága nagy öröme – már több mint 70 éve énekel szlovák passiókat. Az örökifjú Majnic József nemcsak a legidősebb ember e szlovákok lakta faluban, de egyben a pilisi szlovák közösség egyik

legaktívabb tagja is. A nagy tiszteletnek örvendő, és mindenki által kedvelt Józsi bácsi hosszú évtizedek óta őrzi, ápolja és közvetíti szlovák elődei örökségét: a pilisiek jellegzetes, archaikus nyelvjárását, szokásait és kulturális hagyományait. Mint szülőfaluja népdalkörének társalapítója, a kezdetektől lelkes és aktív tagja a szlovák pávakörnek, egyben a pilisi régió szlovák népdalainak egyik legkiválóbb ismerője.

Martyin Emília

A méhkeréki román származású Martyin Emília jelenleg a gyulai Erkel Ferenc Múzeum igazgatója, néprajzos muzeológusként dolgozik. Elsődleges feladata a magyarországi románok népi kultúrájára vonatkozó tárgyi és szellemi emlékek összegyűjtése, nyilvántartása és feldolgozása, valamint a múzeum gyűjtőkörébe tartozó települések néprajzi kutatása.

Az ő nevéhez kötődik számos román nemzetiségi egyházi és néprajzi kiállítás megrendezése. Három önálló kötete, öt társszerzőkkel írt kiadványa és közel száz tanulmánya jelent meg. Harminc néprajzi témájú kiadványnak a szerkesztési munkálatait végezte. A Magyarországi Románok Kutatóintézete néprajzi szekciójának munkájában annak megalakulásától kezdve részt vesz, csakúgy, mint a Magyarországi Román Ortodox Egyház Gyűjteménye tárgyi- és dokumentum-anyagának rendszerezésében, illetve leltározásában.

Az MTVA Horvát Szerkesztősége

A Magyar Rádió Pécsi Stúdiója 1952. január 12-én kezdte el sugározni a műsorát, az akkor még hivatalosan horvátszerb nyelven. Elsőként szólította meg anyanyelvén a hazánkban élő horvát közösséget, s több mint fél évszázados múltjával és tapasztalatával ezt teszi ma is.

Az első nemzetiségi nyelvű műsorok a magyar televíziózás történetében 1978. augusztus 16-án kerültek adásba, német, horvátszerb, illetve szlovén nyelven. A kizárólag horvát nyelvű szerkesztőség megalakulására azonban 1991-ig kellett várni, ekkor alakult meg ugyanis a Magyar Televízióban az önálló Horvát Szerkesztőség a „Horvát Krónika”, majd 1992-ben a Magyar Rádió önálló Horvát Szerkesztősége is. A televíziós és rádiós műsorok elsősorban a Magyarországon hat régióban élő horvát nemzetiség ünnep- és mindennapjairól szólnak, bemutatva történelmüket, hagyományaikat, kultúrájukat, vallási életüket, de tudósítanak az anyaországi, valamint a Horvátországon kívül élő (Ausztria, Szlovákia, Románia, Olaszország, Szerbia, Montenegró, Bosznia és Hercegovina) horvát népcsoportok fontosabb eseményeiről is.

Szent Efrém Bizánci Férfikar

Az együttest *Bubnó* Tamás alapította meg 2002-ben. Az újonnan megalakult, 15 fős együttest rendszeresen meghívták, hogy görög katolikus liturgiákon egyházi szláv nyelven teljesítsen szolgálatot.

Az együttes idővel egyre több koncertmeghívást kapott, első CD-jüket, a Boksay-liturgiát az Országos Ruszin Önkormányzat támogatásával a Hungaroton adta ki. 2006-ban átütő nemzetközi sikert értek el: a Hajnówka Nemzetközi Ortodox Egyházzenei Fesztiválon (Lengyelország) megnyerték a hivatásos kamarakórus kategóriát. Az elmúlt öt évben a Szent Efrém Férfikar koncertezett Berlin, Moszkva,

Szentpétervár, Párizs és Róma jelentős hangversenyermeiben s templomaiban. Érdemük, hogy a hazai ruszinok megismerhették az első ruszin nyelven írt egyházi énekeskönyvet, a Sajópálfalai Irmologiont, amely anyanyelvük fejlődésének ékes példája.

Szugfil József

1955. november 25. született a német ajkú baranyai Lippón. Eredeti szakmája autószerelő. Már fiatal korában vonzotta a német kultúra, annak is a zenei ága. Lippón létrehozta a német táncsoportot és az ifjúsági fúvószenekart, melynek a mai napig elnöke és menedzsere. Számos más, kiváló magyarországi német táncsoport és énekkar kísérezése volt. Elősegítette a német egyházi énekek újratanítását, 1973-tól a lippói római katolikus templom kántora. A Krämer Buben, majd a Karawanka zenekar alapító tagja, melyekben a mai napig közreműködik.

Magyarországon Baranyában alakult meg először és példaértékűen a Német Önkormányzatok Szövetsége, melynek ő a jelenlegi elnöke. A Szövetség munkája nagymértékben segíti a német kisebbségi önkormányzatok és a baranyai németség civil szervezeteinek szakmai működését, közös képzésekkel, tájékoztatókkal, pályázati alapokkal, díjakkal járul hozzá sikereikhez. 2007-ben a Baranya Megyei Közggyűlés a „Nemzeti és Etnikai Kisebbségért Díjjal” tüntette ki.

Varga Ilona

Varga Ilona 1960-ban, egy ormánsági beás cigánytelepen született és nevelkedett. Anyanyelve beás. 1988-ban népművelés-magyar szakos általános iskolai tanári, 1992-ben újságírói, 1995-ben média szakos, 1997-ben szociológusi diplomát szerzett. A Magyar Rádió és Televízió munkatársaként nevéhez többek között olyan cigány tárgyú műsorok fűződnek, mint a Kossuth Rádió több mint másfél évtizeden keresztül hetente sugárzott Cigányfélóra, valamint a Magyar Televízióban sugárzott „Sorsfordítók” dokumentumfilm-sorozat.

Az Idegennyelvi és Továbbképző Központ egyik beás vizsgáztatójaként, a magyar-beás/beás-magyar szótár szerkesztőjeként, az ELTE cigány népismereti kurzusainak vezetőjeként, az Bálint György Újságíró Akadémia óraadó tanáraként, a Magyar Rádió mr4 felelős szerkesztőjeként és közéleti emberként a cigány-magyar együttélésért, a beás kultúra terjesztéséért és megőrzéséért tett/tesz kiemelkedőt.

Varga Ilona (balról) és Martyin Emília kitüntetettek

Bajtai László felvételei

